

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. X.

U Samoboru, 5. prosinca. 1915.

Br. 49.

Izlazi svake nedjelje. PRETPLATA na pol godine za domaće K 3-40. za vanjske K 4, za inozemstvo K 5. — Početni broj 30. tiska

Uprava i uredništvo nalazi se TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3 (tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglaš. troši se više puta svrčaja, daje se znatan popust. Rutopisi se ne vraćaju.

Samoborski vodovod.

Uvaženi prijatelj lista pripisao je ovaj članak:

Pitanje vodovoda tako je važno da treba, da se o tome što više raspravi i naše građanstvo izjavi.

Ovaj vodovod kako danas stoji, nije po mom mišljenju gotov, a dok stvar nije gotova, nije ni općina dužna ništa preuzeti, pak se sa nijedne strane ne može zahtijevati, da se nešto plaća što nije gotovo. Vodovod kao takav, je posve privatno poduzeće, koje može tangirati samo onoga, koji vodu troši, ali nipošto one koji tu vodu u opće ne rabe. Gdje i zašto je nastao zastoj oko tog poduzeća, to nitko od nas ne zna, a po svemu sudeći, ne zna toga ni sama općina.

Istina je, da je na upravi općine ta pogreška, da se toj stvari posvećuje tako malo pažnje i da se ne ide za tim, da bude stvar već jednom definitivno riješena. Samo od sebe nikako s. riješiti ne može i zato bi valjalo već jednom tu stvar energičnije poštjerati, da se dodje do definitivnog rješenja.

Danas imade, koliko je meni poznato uvedeno tek nešto preko 20 stranaka vodovod, nu bude li jednom imala općina to u svojim rukama i u svojoj režiji, to će si mnogi dati uvesti vodovod, koji ga danas neimadu.

Čim je općina vlasnica, može raditi što ju volja i ne će trehati siliti građanstvo na porabu skupih i nepotrebnih vodovodjers, već će si svoje pristojbe ubirati kako će sama znati. A ti vodovodjers su baš oni „kveza“, radi kojih mnogi ne će uvažavati vodovoda u kuću, jer ne će, da toj silni trošak nose bespotrebno.

Nedostaci koji se sadjeni kod nepoljskih vodovoda, nisu do danas popravljeni, a to je jedan od važnih uzroka, da općina ne treba primiti vodovoda. Pramo sada, gdje su ovi poduzetnici i tko im je bio gospodar i kome moraju odgovarati za ove nedostatke? Zar će ih kazniti općina otstranjivati, a kome za volju, i čime?

Sada je voda i adne ba kod, a u ljeto bila je topla, da se nje moglo piti!

Ako je taj vodovod ostao svejedno radjan, a da se nje uvažavalo ba općina, onda onaj, koji ga je gradio sada, odgovara i za novac.

Javni su izjavi potvrdjeni gdje ih nije treba, a ondje gdje su potrebni, tamo ih nema. Stradnici nisu mogli je voda; toj je silni uprave volja voda, a u toj silni nije se sve vodovoda, dodim ja opće javnosti silna, koja ima samo dvije kuce, uvedeno vodovoda cijev.

U Rambergovoj i Šmidhenovoj ulici načinjene su kopanje za napajanje blaga, a pitamo, kome za volju?

Zar onima, koji prolaze kroz Samobor, da si mogu svoje konje napajati?

A što je sa hydrantima?

Tako se kod toga poduzeća radilo i zato je ta cijela stvar danas u takovu stanju da općina ovdje ne može naći svog izlaza. Ne valja se dakle žuriti sa preuzetom, ali bi zato preporučali upravi općine, da poduzme energične korake, da se ti nedostaci otstrane, vodovod u red postavi, jer nam je voda nužna.

Nadamo se da će se i tuj u istinu nešto učiniti.

K.

Sakriveno blago.

Često se događa, da kod rušenja kakve stare zgrade zapne budak radnika ili kod oranja plug poljodjelca o staru posudu, napunenu zlatnim i srebrnim novcima staroga kova.

To su blago prije mnogo godina zasađeni ili zakopani bojašijiv ljudi, da u ratno vrijeme spase svoj imetak od razbijačkih četa neprijateljske plaćeničke vojske. Tadašnji vlasnik novca, dapače i potomci njegovi, davno su već pomrli, no lovac je s blagom ostao čitav, pa njegov sadržaj valjaju u posjed strani nalaznici.

Vremena su se promijenila, ali se nije promijenio način mišljenja ljudi, premda se je odatada razvio velik, vrlo rasgranjen i podpunu prokušan sustav novčanog i vjetrostjelog posla, koji je sigurniji od udobac, koja je izdubena u zidu, ili od jame koja je iskopana u zemlji, a osim toga više koristi gospodarstva. Onome najma, što danas još spravlja svoj novac na sigurnom mjestu, stoje na raspolaganje štedionice, zadruga, banke, poštanske štedionice. Ti savodi su pružaju svom sigurnost, već i ukamataju novac, koji je kod njih smješten; ti savodi ne pohranjuju samo novac, već ga davanjem vjerenja i zajma predlažu u nove gospodarske vrijednosti. Tako smješteni novac oplodjuje narodno gospodarstvo, a koje čerji kroz hiljadu i hiljadu hiljadova. Ti savodi vode odgovornost za imetak, koji im je povjeren, a os to može vlasnik dobiti baš svim slobodno raspoloženi imetkom, što ga je povjerio tim savodima.

Ali valjalo tamo ima dosta ljudi, koji i sada sakopavaju, ili drugoštje sakrivaju svoj novac, upravo tako, kao što je radilo njihov predjed sa ratna u davno prošla vremena. Ti ljudi su više, da gospodarstveni život i materijal ratu daje kraj i ne

znaju, da se u ratno vrijeme može novac restirati u povećanoj mjeri.

Ako temeljito izpitamo, što se je dogodilo s onim silnim novcem, koji je upravo zbog rata dospio u promet, možemo ustanoviti, da je dio tog novca dospio u štedionice, zadruga, ili banke, koje izkazuju rastuće stanje uložaka; dio se je tog novca opet upotrebio za podpisivanje ratnog zajma ili za nabavu drugih vrijednosnih papira; mnogi su obratili novac na investicije, a time povećali svoj dohodak, dok su drugi izplatili svoje dugove. No velik dio onog novca, koji se je stakao peradi rata, ni se je porati rata odavno dočekanjama svome opredjeljenju, nije pošao nijednim od tih putova, već je zasutao u rukama vlasnika. Ti vlasnici drže zlatu pod klučom, sakrivaču bankovne note, dapače nagomilavaju i izvlače iz prometa i srebra, nikajni i brončani kovani novac. Taj novac koji nekadašnji i bez vrijednosti u čarapama, medju rubenizom ili u ladici sanduka. Ni poziv države, koja je u svrhu obrane svojih granica emitirala ratni zajam, ni obilni bonusi, koje obećavaju štedionice i banke, ni zadruga, nisu kadri da otobode to sakriveno blago iz njegovih ruku.

Kako se čini, lebditi tim ljudima na umu misao, da na taj način mogu najbolje osigurati svoj imetak i da im je tako novac najbolje zaštićen protiv krađi, umanjuju vrijednosti ili propasti.

A uprave je protivno istina.

Izkustva prijašnjih vremena dokazuju, da je na taj način sakriveno blago u mnogim slučajevima opet palo žrtvom požara, ili su ga izgubili miševi, ili je ostalo sakriveno u svom skrovištu.

Kad se je opet našlo to blago, što je kovani novac već stavljen izvan prometa; obvan je u pogledu namira bankovnih nota već prestala, a bojašijivo čvrsto blago izgubilo je vrijednost, dok je papirni novac postao nepotrebitim papirnom.

Privremeno nagomilavanje novca jednako je kao razmjaj kod onih koji moraju biti spremni, da će eventualno morati u vojnu službu pred neprijateljem. Ali poduzeće naše domovine svim je očisteno od neprijatelja; protiv neprijatelja stoje naše čvata, ratobornu i sa pobjeda privratno čvata, naša čvata vojna vojske daleko u Rusiji i u Srbiji.

Očekivano dakle taj sakriveni blago i bojašijev!

Zadržavanje novca na tome da nije od koristi ni pojedincu, već potpuno je vanjski promet, vlasnicima pruža gubitak na dohodku, naravno je ostalo silno i proizvodnja zlatnja, a ovdanjska čvata.

Ne gledajući na ove te, uopće nema smisla nagomilavanje novca, a u sadanjim je prilikama to još i nepatriotičan čin.

Danas su sreća i nevolje pojedinaca u uzkom spoju s državom.

Dobrobit budućnosti moći će se samo onda sigurno postići, ako pobijedimo u ratu. A to dakle želimo osigurati našu dobrobit, stavljajmo državi na raspolaganje neophodno potrebno sredstvo za ratovanje, to jest novac.

Na vidjelo dakle sa sakrivenim blagom!

Neka svatko odnese svoj zlatni novac u najbližu podružnicu Austro-ugarske banke, ili u državnu blagajnu. Ne kao dar, jer ovdje država ne traži žrtve, već zato, što je to dužnost svakog domoljuba.

Onaj tko je sabrao i sakupio srebrni, nikajni ili brončani sitniš, neka taj novac vrati prometu, neka ga odnese u najbliži porezni ili poštanski ured, ili pak neka s njim izvršuje plaćanja. Time ne će nitko doprinjeti žrtve, jer posjed kovanog sitnog novca ne pruža ni u čemu veću sigurnost od posjedovanja bankovnih nota, te će on samo raditi kao domoljub, koji je pripravan za svoju domovinu sve žrtvovati; kao onaj, kojemu svijet zapovijeda da ništa takova ne radi, što je u ovim teškim vremenima štetno po javnu stvar, ili što proizrokuje zastoje, a među ovim zastojima nije najmanji zastoje sitnog kovanog novca.

Ne skrivajmo ni bankovnih nota! Tko ima veću svotu bankovnih nota, nego što mu je smjesta ili u skoroj budućnosti potrebno, neka notira ili kupuje obveznice ratnog zajma, ili neka izplati svoje dugove, ili neka novac uloži u štedionice. Tako će mu novac ne samo nositi kamate, već će on koristiti i narodnom gospodarstvu, to jest cjelokupnosti, a odim toga će se rješiti briga oko čuvanja. Obveznice ratnog zajma čuvaju, i rukuju bez svakog troška službena mjesta za čuvanje, kojima je povjerenje odkupljenja kupona (drž. blagajne i porezni uredi, poštanske štedionice, pojedine banke), te glavni zavodi, i podružnice Austro-ugarske banke. Štedni uložci pak mogu se smjestiti i uz priuzdružaj, da može s njim raspolagati samo stanovita osoba. Poradi toga mogu se — tako obveznice ratnog zajma, tako i štedionice uložnice — potpunom osigurati protiv sveobraznog štetevanja, koje bi moglo potjecati iz nepovratnog oduđenja.

Ovih prednosti ne će biti dionici oni koji pod svaku cijenu žele sabrati blago, a ne će da se rastanu od njega.

Stijada i hiljade malih malih i dragih polara svake nedjelje na bojno polje, ostavljajući kod kuće svoju obitelj, svoje zvanje, svoj imetak, zato, da žrtvuju svoj život za domovinu, te osiguraju dobrobit svoju nas.

Može li se dakle umatoš tome naći takovih ljudi, koji ne će da se rastanu od svojih staništa, srebra, sitniša, ili bankovnih nota ni onda, kad taj rastanak nije stopčan s gubitkom, već naprotiv pruža kamatnu dobit i novčanu sigurnost?

Naši sugrađani, koji su u teškim prilikama pokazali svoje zdravo mišljenje, patriotske osjećaje i interes za javne poslove, mogu se to pitanje sasvim jedno odgovoriti.

Domće vijesti.

Dar stromačnoj škotskoj djeci. Umjete vijesti na odu pokojne gđe. Be-

tiše Razum, darovao je veleu. g. dr. Mita Kosić, liječnik u Kraljevici 20 K, na stromačnu smoborsku školsku djecu.

Milodari za kip Marijin. Jedna odlična i plemenita obitelj u Samoboru, koja ne će da joj se znade za ime, darovala je za kip Marijin 20 K. Župni ured izrazuje toplu hvalu.

Imenovanje. Pristav II. razreda kod kr. kot. suda u Samoboru g. Dušan Helbet imenovan je pristavom I. razreda kod istoga suda.

Blagdan bezgrješnog začetca Bl. Dj. Marije proslavit će se u samostanskoj crkvi ovim redom: U 5 sati u jutro propovjed i zornica. U 9 sati prije podne tiha sv. misa, u 10 sati propovjed i svečana sveta misa koju će služiti vič. g. župnik M. Zjalić, a u pol 12 sati tiha sv. misa. Kroz cijelu osminu služit će se zornice u jutro u 6 sati, a poslije podne u 4 sata večernjica.

Za božićnica naših ranjenika sabrala je gđica. Stefanija Beidinger učiteljica u Farkaševcu K 736. Plemenitim darovateljima kao i gđica, najsrdačnije hvale uprava podruž. Crv. Križa u Samoboru.

Pridolazak pučko-ustaških obvezanika. Sutra 6 prosinca imaju pridolazi, kako je to već oglašom objavljeno, pučko-ustaški obvezanici rođeni godine 1892., 1893. i 1894., te 1878.—1890. koji su na posljednjim pučko-ust. stavljanima proglašeni za vojnu službu sposobnima. Prijaviti se imaju kod popunitbenih zapovjedništva označenih na izkaznim listovima.

Prvi i najbolji domobranac. Službeni list ministarstva za zemaljsku obranu donosi statistiku o odlikovanjima pojedinih domobranskih pukovnija. Iz statistike jasno proizlazi, da se hrvatsko domobranstvo mora naročito i na prvom mjestu istaknuti. Od pojedinih pukovnija dobile su kolajne za hrabrost.

26. domobranska pukovnija u Karlovcu 849 kolajna za hrabrost. Zatim slijede ove pukovnije: Zagreb 518; Sisak 234; Osijek 217;

Prema ovoj statistici stoji na prvom mjestu karlovačko domobranstvo.

Najviše zlatnih kolajna podijeljeno je 24. dom. pukovnici u Brasovu, a name 12, a odmah iza toga slijedi Zagreb sa 7 zlatnih kolajna. Najviše srebrnih kolajna za hrabrost i razreda podijeljeno je zagrebačkoj 25. domobranskoj pukovnici, i to njih 110. Kod konjaništva dobila je varaždinska domobranska husarska pukovnija 129 kolajna za hrabrost, a 6 zagrebačka domobranska topnička pukovnija dobila je 55 odlikovanja.

Hrvatskim domobranskim pukovnijama podijeljeno je dakle sveukupno 1818 kolajna za hrabrost, ne računav ovamo 104 odlikovanja husara i topništva te časnika, jer su to samo momčadista odlikovanja. Sveukupni broj odlikovanja svih domobranskih pukovnija iznosi 10.800, a od toga otpada na četiri hrvatske pukovnije 1818, dok na ostalih 28 pukovnija otpada 8982.

Ova statistika je najbliži doček o hrvatskom junstvu, a kako se iskazuje naše domobranstvo, tako i ostale hrvatske pukovnije, a kojima se nared može videti ponositi.

† Alojzija Švarić umro je 3. o. m. u 56 godini života. Sprovod joj je bio uz sudjelovanje domaćeg građanstva jučer po-

stije podne. Pokojnica je sestra Franje Švarića posjednika i gostioničara i g. Stjepana Švarića posjednika u Samoboru. — Laka joj zemlja!

Važno za pučko-ustaške obvezanike. Pučko-ustaški obvezanici, stavljeni na dopust do 30. studenoga, ne trebaju doći na 6. prosinca ov. g. na djelatnu službu rođeni 1878., 1879., 1890., 1892., 1893. i 1894. do daljnje odredbe. Ova pogodnost vrijedi samo za strojare i ložare parnih i motornih plugova.

Karte za brašno. Kada smo došli, da će se dijeliti karte za brašno, to smo se poveseliti, da ćemo redovito dobivati brašno. Naša je radost brzo prestala, jer toga brašna nema i ne može se dobiti.

Karte se izdavaju svake srijede u jutro. Tko ima čitava rebra i noge bez kurjeg oka, taj će se nekako dogurati do te karte, nu tko se ne zna gurati, taj ide i bez karte kući.

Ako se već karte dijele i ako ima brašna, onda se neka izdaju karte za cijeli mjesec dana i neka se dostave u kuću, jer ne znamo, zašto da jedan dobiva brašno, a da drugi ostaje bez njega.

Ako ne će da se daju karte za cijeli mjesec, onda se neka karte kroz dva dana izdavaju, a ne samo pol dana, pa tko dobi, dobije, a drugi neka strada. Ovako se nebi smilo postupati za gradjanstva K.

„Zdenac pri Lescu“. Primamo sa strane našeg gradjanstva ove retke:

To je sveopći naziv toga bunara u Smidhenovoj ulici, a dok je živio naš vrijedni Lesec, bio je taj bunar uvijek u najljepšem redu, jer je on sam na njega pazio. Danas vidimo, da našeg sugrađana više nije; zato je onaj plot kod zdenca u tako derutnom stanju, da stoji na sramotu cijeloj ulici.

Upozorujemo na to našu općinsku upravu, da se za popravak plotu pobrine i da ne dozvoli, takovih nakaza.

—o—

Velika kradja. U posljednje doba učestovale su u Zagrebu kod raznih tvrtki velike kradje, među ostalim i u trgovinama Thaller i Kerschbaumer, Ign. Deutsch i brat, knjižari Stj. Kugli i trgovini koža Račč.

Ovoj kradji ušli su u pravi trag poznati zagrebački detektiv Martinjak i Tarbik, koji su dotle radili i šutli, dok nisu otkrili čitavu tatarsku družbu.

Prošavši nedjelje dovezli su se u Samobor rečeni detektiv, te su u 1 sat poslije podne uspjeli ovdje Stjepana Garašića Josipa Mataušića i Stjepana Buharovića. Ova trojica bila su kod gore navedenih trgovina samješteni kao sluga in nadničari. Uspješni odvedeni su u usta zagrebačkog sudbenog stola.

Zagrebački detektiv ustanovio, da su Garašić Mataušić i Buharović kroz kod gore navedenih trgovina sve što su mogli: platno rubije, remenje, koža za cipele, pa čak i isto za papire, ni vke Pentala i spomenare. Što bi ovi kod svojih gospodara ukradli, to bi odmah odnijeli postolaru Antunu Laušiću u Mešičkoj ulici br. 15. Ovaj postolar je dakle imao nešto čitavito i on je s ukradenom robom trgovao. Iz Samobora bi često dolazili kompenzama i materijale, te odnositi robu na cijelu predaju. Te materijale tatarske ili su poglavito Garašić, ujak prije spomenutoga Garašića, koji je levodio kradje; nadaje Ljubica štra,

Magla Šufaj, Magd'ca Laušin i Martin Frest, svi iz Samobora.

U Samoboru su proveli osamnaest premetačina, a više ih i u Zagrebu, te su tako pronađene mnoge ukradene stvari. U Samoboru je i mnogi lijepi spomenar bio prepoznat kao ukradena stvar. Kako su tak pokrali u svim navedenim trgovinama, to se ne da lahko ustanoviti. No kad se uzme u obzir, da su redarstveni organi kod premetačine pronašli robe u vrijednosti od 4 do 5 tisuća kruna, kolika bi ta vrijednost bila, da se izračuna i sva ona ukradena roba, za koju se ne zna, to je vrlo teško ustanoviti. Oštećeni trgovci drže, da im je naneseno štete i za preko deset tisuća kruna. Detektivi su obavili izvise i pohapsili sve glavne krivce i onda stvar predali državnom odvjetništvu.

Zagrebački „Redarstveni vijesnik“ donosi o ovoj kradji i o ovoj potankosti:

Stjepan Garašić, rođ. g. 1886. u Samoboru bio je slugom u trgovini Thaler i Kerschbaumer, a stanovao je u Mesničkoj ulici kbr. 15a kod postolara Antuna Laušina. P.što je suvlasnik tvrdke Ivan Kerschbaumer u posljednje doba opazio, da ponestaje iz dućana razne robe, koja nije bila prodana, posumnjao je da mora tu robu netko kraditi, pa je o tom podnio redarstvu prijavu. Odmah se posumnjalo na Stjepana Garašića pa je stoga u njega preduzeta kućna pretraga i pronađeno razne robe u vrijednosti od K 51-28, za koju robu se ustanovilo da potiče od kradje iz dućana spomenute tvrdke. Redarstveni agenti Franjo Piantozar i Ivan Tarnik, koji su tu pretragu obavljali preslušali su Garašića, pa im je ovaj priznao, da je osim nadjene robe ukrao mnogo više robe na štetu tvrdke Thaler i Kerschbaumer, koju je raznim osobama što u Zagrebu, a što u Samoboru prodao i poklonio. Tim povodom preduzeta je pretraga i kod Antuna Laušina, pa je u njega pronađeno razne robe u vrijednosti od K 34-70, koju mu je Garašić prodao, a ovaj ju je ukrao na štetu spomenute tvrdke. Zatim je pronađeno u Laušinovog pomoćnika Stjepana Bubanovića razne robe ukradene u vrijednosti od 14 K 60 fil., koju mu je prodao Garašić.

Konačno je pronađeno u Samoboru kod Terzora Bubanovića, Ljubice Kirin, Magde Šufaj, Ane Koletić, Martina Fresta, Magdalene Laušin i Alojza Garašića razne robe u vrijednosti od više stotina kruna, koju im je Stjepan Garašić što prodao, a što poklonio. Tom prigodom pronađeno je u navedenih raznih knjiga, papira, olova i drugih pisarskih potrebitina u vrijednosti od preko 125 kruna za koje predmete se ustanovilo da potiču od kradje na štetu knjižare Stjepana Kapla u Hri. Te predmete ukrao je Stjepan Garašić na štetu spomenute tvrdke, dok je samo bio slugom u razdoblju od 20. prosinca 1914. do 28. rujna 1915, te ih što prodao, a što poklonio, navedenima, tako on to i priznaje.

Zatim je preduzeta kućna pretraga i u Ivana Markovića, drugog sluga kod tvrdke Thaler i Kerschbaumer, pa je pronađeno razne u vrijednosti robe od preko 20 K. Prigodom pretraga u stani postolara Antuna Laušina pronađeno je više komada novog remenja od transmise, po kome je u to doba bio samo stari Josip Matković, ugovoriti pomoćnik kod trgovca Ignata Deutsch u Mesničkoj ulici kbr. 16, posumnjalo se, da to remenja potiču od kradje na štetu spomenutog trgovca. Pretraživanjem Josipa Matkovića ustanovilo se, da je on dotom još

duže vremena kran na štetu svoga gospodara remenje od transmise i prodavao Laušinu.

Prema njegovoj izjavi prodao je on Laušinu u više navrata takovog remenja za najviše do 35 K, dok je u Laušina pronađeno remenje vrijedno — kako to tvrdi Ignatz Deutsch — 3-4 stotine kruna.

Tvrdka Thaler i Kerschbaumer ne može točno naznačiti u kojoj vrijednosti joj manjka robe, no svakako trpi štetu u iznosu od više stotina kruna, dok Ignatz Deutsch tvrdi, da mu manjka remenja u vrijednosti za kojih 1200 kruna. Na temelju tih podataka uhiceni su Stjepan Garašić, Antun Laušin, Stjepan Bubanović, Josip Matković i Ivan Marković, pa su predani sudu, dok je protiv ostalih podnežena prijava državnom odvjetništvu.

Kradja drvni. Stiničark Mariji Prebeg u Vel. Rakovici ukradjen su iz njezine šume Mačkoviće drva u vrijednosti od 22 kruna.

Seljakinji Jaji Dolinac iz Rakovpotoke ukradjen su iz njezine šume 5 komada bukovih stabala vrijedna 5 K.

Ukrao kofu i češalj. Franji Letini u Samoboru ukrao je seljak Miko Bošnjak iz Jaruga opć. Podvrh češalj i kofu za blago čistiti. Počinitelj je ovomjesnom kot. sudu prijavljen.

Kradja. Franci Čerkez iz Klaka, opć. Galgovo ukradjen je u noći od 24. na 25. pr. mj. raznog odijela, obuće i rublja u vrijednosti od 319 K, i 70 kruna u gotovom novcu. Nepoznat je zlikovac ušao kroz prozor u komoru te pobrao sve do čega je samo došao, tako i ženske halje, čizme, ženske kožulje, svilene rupce za glavu, je-stučnice, plahte, 90 rifa domaćeg platna u jednom komadu, uječje kape, bijeli i crveni kraljuš, prevezača i t. d.

S ovim odučene su i 3 obveznice glasače na svote od 200 K, 400 K i 600 kruna.

Isti dan u predvečerje ukradjen Josipu Goričku u istom mjestu 2 štrika za volove, a Magdi Naglič sa prozora štale četke.

Po svoj su prilici isti zlikovci izveli i kradje u susjednom selu Poogradje kod seljaka Josipa Kocijana, kojemu je također ukraden iz komore ženski kaput, novi šešir, nedogotovljeno muško rublje bijelog prediva, pokvarena srebrna ura sa 2 poklopcu, lančić za uru iz nitija.

Kod prve su kradje opazena 4 počinitelja, dva u tamnom, a dva u bijelom odijelu kada su bježali.

Umrli u šupl samoborskoj od 28. studenoga do 5. prosinca.

a) u Samoboru:

Mijo Rogović, 6 godina, upala crijeva.

Alojzija Švarc, 86 god. sućica.

b) u selima:

Magda Runtac, Dobruva, 21 g. sućica.

Terzija Brdarč, Droganjsko selo, 29 godina sućica.

Milan Horvat, Cetine i mjesto, slabost.

Iz starih zapisa.

1889.

Trije ga optužili.

Priznao je tako Josip Jerjavić, Nikola Blažević i Matko Labrić protiv Josipa Domica, štambarom majora, pa kojoj oni kao priznati purgari sudovodni prigovor

optuženoga protiv magistratuša obznajuju i zadovoljčinu prose.

U kojem tužbe poslu od strani optuženoga po posluhajenih pred sud sud dopelnih svedokov, neime Martina i Jure Švarića, Mihalja Sirovice, Stefana Blaževića i Antuna Hočevara takaj prisegajih purgarov i ovih pod zavez prisege svoje purgarije ne samo valujućih, nego, ako potreba bude zdrugim više svjedoki ovo pokazati seba savezujuć, izhaja, da optužen ne samo protiv magistratušu nikaj ni govori, nego rupaće još tužitelje, da sebi magistratuša vu čem zbantuvati, nagovarjat.

Dokončano je optuženoga absolvirati a tužitelje, da z neistinskimi tužbami pred sud naj nedohajaju opomenuti.

Darujte za bolnica Crvenog križa.

VOZNI RED

Vrijedi od 1. listopada 1915.

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

5³⁰ ujutru,
9³⁰ prije podne,
1³⁰ poslije podne, te u
6 sati na večer.

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

7³⁰ ujutru,
11³⁰ prije podne,
2³⁰ poslije podne, i u
7³⁰ uveče.

= Mlijeko =

u svakoj količini kupuje bolnica „Crvenoga Križa“ u Samoboru.

Prijave umoljavaju se usmeno ili pisмено na upravu bolnice.

MALVINA VINOVIKA

proti reumatizma i mišići.

Cijena boca i krana 20 fil.

Dentin

voška za usta i zubi Cijena 3 krana.

Malvina pulak za usta.

Cijena boca i kr.

Samoborski čaj

proti kašlja i mišići.

Cijena 70 fil.

SAMOBORSKA MAST ZA DJECU

Cijena boca i krana 60 fil.

Oitrol protiv kašlja i mišići. Cijena boca i krana 60 fil.

Sve ove lijekove kao i sve vaše lijekove, može nabaviti kod...

Sapuni, parfemi i razna ostala kozmetična sredstva moguće nabaviti kod...

Mr. M. Klobučić, ljekarica u Samoboru.

Hrvatska industrija za
strojno pletivo žice.

Vlasnik Šandor Hajoš.
Telaha br. 1-11. Zagreb. Jukićeva ulica 11
Izrada raznih ograda od žica, svakovrsnih
amerikanakih pruživih umetaka za krevete i
t. d. Isto se tako primaju popravci svih stro-
jeva te parnih kotlova.

Za solidnost posla jamčim.

Skladište očala cvikera (i novih patent fin-
ger-cvikera) zatim svake vrsti stakla u
svim brojevima i prema lječničkim odredbama.

Ivan Sudnik, urar
SAMOBOR.

MILIJONI

upotrebljuju za

Kašelj

promuklost, sluzavost,
katar, grčeviti kašalj
i hripavac

Kajserovy
Prsní Karamelly

sa tri omerike
6050 svjedočbi od ljekarnika
i privatnih potvrđuju
sigurni uspjeh.

Omet 20 i 40 ml., ovežanj 60 r.

Dobro se bad
MIRKA KLEŠČICA
Ijekarnika u Samoboru

Samoborska tiskara i papirnica

Slavko Sek.

Preporučuje slavnom općinstvu trga Samobora svoju veliku zalihu

RAZGLEDNICA

od Samobora, te raznih inih krajobraza, čestitka, umjetničkih, ljubavnih,
ratnih, ruža i t. d.

Album sa 10 samoborskih slika

Raznog pisaceg i risaceg materijala. Listovnog papira u onotima i kutijama.

Raznih cigaretnih tuljčica uz najjeftinije cijene.

Veliki izbor trgovačkih knjiga, upisnih knjiga

Najjeftinija i najsolidnija izradba svih tiskarskih radnja za urede i privatnike.

Citrol

odgovara soku istisnute limone. Na-
doknadjuje posve svježi četrun.

Bočica 60 fillira.

Mr. Mirko Kleščić, ljekarnik
Samobor.

Darujte
za ploču palih samoboraca.

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Velike skladište fine svile, fantastične tkanine po najnovijem
obrazu, engleskih tkanina za košulice, flanela za bluze i
takođe haljine te raznih podstava i berbeada.

Muško i žensko rublje kao i posteljina.

Velike skladište pamučne i platnene robe, stolnog rublja,
garantura za krevete, vesene garanture za krevete i pokrivače
od flanela, sagova, zavjеса i tkanina za pokrivačstvo.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20— šaljemo franco.

6 fillira

6 fillira

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdravija neškodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 6 fillira.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

6 fillira

6 fillira

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačićev trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegante kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika, čitane u narodnom slogu.
Stipes figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampali.

Specialno skladište za baktericid. i alkalne potrebitine.

Dokumente za odpremu čijašica u propisanim državnim toržama.